

пустнаха неприятелската рота да се приближи на близко разстояние и я изненадаха с вихровъ пушеченъ огънь. Изненаданата неприятелска рота обърна въ бѣгство и се изпокри изъ урвитъ на дола на р. Биюкъ дере. Капитанъ Александровъ поиска да се даде въ негово разпореждане едно планинско орждие отъ к. 2368, за да обстрелва долината на Биюкъ дере. Понеже противникътъ напираше на лѣвия флангъ по посока на к. 1881, командирътъ на бригадата изпрати единъ взводъ отъ 3/3-а планинска батарея на к. 1881. Взводътъ стигна на мѣстото вечерята.

Отъ днешния бой ставаше ясно, че противникътъ наблѣга силно за овладяването на к. 2368. И действительно, отъ официалнитъ сръбски документи се вижда, че командирътъ на Дринската дивизия е далъ заповѣдъ на началника на дѣсната колона на 15-непремѣнно да завладѣе к. 2368.

Всички енергични атаки, обаче, на сърбитъ въ този день бѣха отбити по цѣлия фронтъ отъ храбрия 11-и полкъ.

Неприятелската артилерия съсрѣдоточи огъня си по к. 2368 и в. Борисъ, за да подготви атаката. Огънятъ бѣ много силенъ и ефикасенъ. Защитниците бѣха подложени на страшни терзания и голѣми загуби и, при все това, отбиха всички атаки.

Нашата артилерия този день не можа да се бори съ неприятелската по причина на недобре организирано наблюдение, малочисленостъ и пестене на снарядитъ. При отбиване на неприятелскитъ атаки нашитъ планински батареи дадоха ценно съдействие. Вечерята 7/6-а батарея се премѣсти на безименната височина между к. 1944 и в. Борисъ.

Двама дружинни командири излѣзоха отъ строя и 3-а и 4-а дружини се командуваха отъ поручици. Командирътъ на полка донесе и моли да се назначатъ командири на дружинитъ.

Загуби на полка: офицери: 1) тежко раненъ командирътъ на 4-а дружина подполковникъ Чолаковъ Илия, родомъ отъ с. Драглище (Македония). Презъ всичкото време въ похода срещу сърбитъ презъ 1915 год. той води своята храбра дружина. На 3-октомврий въ боя при Киселица той съ дружината си се хвърли въ атака на ножъ върху блиндирания сръбски окопъ и смете всичко. Като самостоятеленъ отредъ съ дружината си извърши смѣлъ набѣгъ и преброди цѣлата югозападна Македония, като се покри съ слава. Въ чувовнитъ боеве при Каймакчаланъ (Шопа) презъ месецъ августъ 1916 год. той презъ всичкото време вървѣ предъ своитъ „чудни юнаци“, както зовѣше своитъ войници. На 15 септемврий 1916 год. на в. Каймакчаланъ въ разгара на боя бѣ тежко раненъ отъ граната. Отнесенъ въ Прилепската болница, той издѣхна на 19 септемврий, далечъ отъ своитъ близки и отъ своитъ „чудни юнаци“; 2) подпоручикъ Дучевъ Панайотъ раненъ въ ржката и главата.

Войници: убити 35, ранени 66, контузени 9, парализирани 7, въ неизвестностъ 2. Всичко загуби 121.

Боятъ на 16 септемврий Презъ цѣлата нощъ противникътъ непрекъснато поддържа слабъ артилерийски, миненъ, картеченъ, пушеченъ и автоматиченъ огънь както по в. Борисъ, така и по в. 2368. Тукъ се стреляше съ мини за освѣтление, макаръ че

Скици № № 43 и 45